

EXHORTATIO

ANDREAE CAMITZIANI AD IUVVENTVTEM

edita, Anno M. D. XXI. quum Lipsiæ

bellum punicum Siliij Italici

publicè prælegeret.

Audimus quæ fama uelox crudelia narret

Cum gladijs ignes, prælia dira, neces.

Vt Mars sanguineus iam Gallica rura cruentet

Iam Mediolanæ prodita regna Ducis

Et quoq; finitimæ gentes Bellona flagellat

Quæ mala iudicio sunt leuiora meo.

Sed Mahometigenæ nunc irrupere Phalanges

Quæ loca septenis alluit Ister aquis

Quas isthic cædes, quas Christe dedere ruinas

Vt possit dici, Pannonis ora fuit.

Comminuunt urbes, ut non uestigia restent

Quod spirat, uiuit, semina cuncta, necant.

Dicuntur patrib. cœnam reparare Thyestis

Et posset radios sol retinere suos

Tot mala non Latio ferus intulit Annibal, & quæ

Sunt in grandiloqua uix reor Iliade.

Circumferre parant uictricia tela per Orbem

Atque illi Scythiæ iura, ritusq; dare.

Tempus adest fortis Germania, pectoris æstum

Profer, & audaci corripe tela manu,

Eos enses, Scythicosque repelle furores

Sed tibi iam Dominus barbarus hostis erit

A bellis laudata diu Germana iuuentus

Nunc ostende tuum, fortia facta, decus

Iam locus est nusq̄ quærentib. ocia Musis
Cum Cythara ualeat blandus Apollo sua.
Lancea sit calamus, gladij sint plectra trementes
Bombardæ tibi sint, cantica grata, sonus.
Quòd si sint iuuenes, studium qui pacis amarunt
Nec satis officio Militis esse queunt,
Hi relegant magnos heroo carmine Vates
Et discant ueterum grandia facta patrum.
Nam sic Lucullum moturum prælia Ponto
Armis tractandis consuluisse ferunt.
Hinc ego militiæ nunc prospecturus obortæ
Sedulus exponam punica bella tibi,
Lauriger ingenti quæ scripsit Silius ore
Martia cui Pallas bella canenda dedit,
Tullius eloquium, Maro plectra sonora dedere
Vim de Lucano, Papinioq̄ tenet,
Arteis bellorum, pugnas stratagemata narrat
Et quib. arma locis sint capienda tibi.
Ponitur ante oculos Fabius, duo fulmina belli
Scipiadae, Varro, Flaminiusque Duces,
Et labor & uirtus, fremitus, gemitusq̄ uirorum
Confliktus, facies, horribilesque tubæ,
Euentus uarios Martis spectabis & astus
Quas dedit ærumnas Annibal Italiae.
Præterea mores hominum, mirandaq̄ fata
Explicat, & quicquid sancta Poesis habet.